

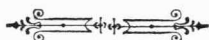
μένος ἐκ τῆς παραδοξοτάτης καὶ αἰφνιδιοτάτης ταύτης σκηνῆς, ἧς τὰ ποικίλα ἐξεργετικά στάδια τοσοῦτον ὀρμητικῶς διεδέχθησαν ἀλλήλα, ἀπώλεσα πᾶσαν τὴν ἰσχὺν τῆς θελήσεως, καὶ ἄπασαν τὴν δραστηρότητα τῶν δυνάμεων.

Ἄλλως τε ὁ ἀμαξήλατος, ὑπέικων πιστῶς εἰς τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἐπιβλητικοτάτην διαταγὴν, εἶχε στρέψει ἀκαριαίως καὶ βιαίως τοὺς ἵππους καὶ μετὰ μεγίστης ὀρμῆς ἤγεν αὐτοὺς πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν.

— Διάβολε ! εἶπον μετὰ τινα χρόνον ἀνακτήσας ἐπὶ τέλους ὑπὸ τὴν δροσερὰν ἀτμόσφαιραν τοῦ Χάυδ-Πάρκ, ὅπερ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διεσχίζομεν, μέρος τῆς διαυγείας τοῦ πνεύματός μου. Ῥιχάρδος ὁ Γ' ἔδιδεν ἐν βασίλειον, ὅπως εὖρη ἓνα ἵππον. Καὶ ἐγώ, ἐὰν ἠδύναμην νὰ διαθέσω ἐν βασίλειον, θὰ τὸ ἐθυσίαζον σήμερον εὐχαρίστως, ὅπως ἀποφύγω τὴν τοιαύτην συνάντησιν ! . . . . .

[1886]

TIMESON

Ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν φίλος καὶ συνεργάτης τῆς *Ποικίλης Στοῆς* κ. Ἀνδρέας Λασκαράτος ἐπεμψεν ἡμῖν διὰ τὸν παρόντα τόμον, τὸν κατωτέρω δημοσιευόμενον μετ' ἀνεκδότου ποιήματος αὐτοῦ εὐφυστάτου *Χαρακτήρα*. Νῦν παρέχεται ἡμῖν ἡ ἀγαθὴ εὐκαιρία, ὅπως ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ὅτι ὁ διαπρεπὴς ποιητὴς προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν ὠραίου αὐτοῦ καὶ ἐκτενοῦς ἔργου *Συλλογῆς Χαρακτήρων*.

Ο ΧΑΡΑΧΤΗΡΟΓΡΑΦΟΣ

Ὁ Χαρακτηρογράφος θὰν ἦναι βέβαια γέρος ἄνθρωπος, ὁποῦ στὴ μακριὰ ζωῆ του εἶδε, ἔπαθε, καὶ ἔμαθε πολλά :

«Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνων.»

Στὸ ὕστερο δίνει μία μελαγχολικὴ ματιὰ ὀπίσω του, θεωρεῖ τὸ μέγαλο του παρελθόν, τὸ ἀναθεωρεῖ, τὸ σπουδάζει, μαζώνει τὰς ἐντύπώσεις του, τὴν πείρα του τὴν ἀποχτημένην στὴν συγκοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ γράφει τὸν ἄνθρωπον ὅποσον τὸν εἶδε στὰς διάφορες ψυχικὰς του κατάστασεις, στὰς διάφορες ἰδιοσυγκρασίας του, στὰς διάφορες κοινωνικὰς του θέσεις.

Δὲν εἶναι βέβαια κάθε γέρος ἄνθρωπος ποῦ ἔμπορῆ νὰ κάμῃ τοῦτο· ὡς καὶ ὅταν ἀνemiχθῆ πολὺ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἔπαθε, καὶ ἔμαθε πολλά. Ὁ Χαρακτηρογράφος ἔχει πρὸς τούτοις καὶ μίαν εἰδικότητα διὰ τοῦτο τὸ ἔργον. Ἔτσι, ἀφοῦ στὴν διάρκειαν τῆς ὅλης ζωῆς του

έντυπώθηκε βαθέως ἀπὸ τὰς ἀρετὰς καὶ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα τῆς κοινωνίας, καὶ ἔκαμε ἀκολούθως θέμα τῶν σπουδῶν του τὸν ἄνθρωπον, ἔχοντας καὶ τὴν εἰδικὴν ἐκείνην ἰκανότητα τῆς χαρακτογραφίας, ἡμπορεῖ νὰ ἔξαναδώσῃ τοὺς ἀνθρώπινους χαραχτῆρες ὅπου εἶδε, ὁποῖος τοὺς εἶδε.

Ἔτσι, ὁ Χαρακτογράφος εἰς τὸ πέρασμά του στὸν Κόσμο, γράφει, καὶ ἀφίνει γραφίμενον καὶ παραστημένον τὸν ἠθικὸν ἄνθρωπον ὅποσον τὸν εὗρηκε· σπουδὴν καὶ δίδαγμα διὰ τὰς μέλουσας γενεάς, εἰς τὰς ὁποῖας ἡμπορεῖ νὰ ἴπῃ,

Ἴδου ὁ ἄνθρωπος τῶν ἡμερῶν μου.

(1886).

ἈΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΣΟΝΕΤΤΟ

ΣΤΟ ἀνάθεμα, στὸ ἀνάθεμα νὰ ἴπῃνε
 Ὅλοι ὅσοι φιλοπόλεμοι προδότες
 Τὸ αἶμα τῶν παιδιῶνε μας ζητᾶνε,
 Καὶ τοῦ Ἔθνους ὄλου τοὺς τιμίους ἰδρωῖτες.
 Μὰ τί . . . κι' αὐτὸ τὸ Ἔθνος τὸ ἀμποδᾶνε
 Στὸν κριμὸν! Πατριῶτες Ἰσκαριότες,
 Ἐσεῖς νὰ ἴπῃτε οἱ Τοῦρκοι νὰ σᾶς φάνε·
 Ἐχθροὶ, τύρανοι, δόλιοι συνομότες,
 Δῶσ' τε καὶ σεῖς ψευτοήρωες μιὰ βράνιδα
 Ἀπὸ τὸ ἀπαίσιον αἶμα τὸ δικό σας,
 Σεῖς πῶχετε στὸ στόμα τὴν Πατρίδα,
 Καὶ στὴν καρδίᾳ τὸν ἄθλιο ἐγωῖσμό σας,
 Μὰ σεῖς δὲν ἔχετε ἄλλη ἐπιθυμία
 Παρὰ τοῦ γείτονά σας τὴ ζημία! . . .

(Σεπτέμβριος 1886)

ἈΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ